

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/59/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120010158
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3120010158.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci odsúdeného S. D., nar. XX.XX.XXXX v P., v konaní o návrhu odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na neverejnom zasadnutí dňa 4. júna 2020 o sťažnosti odsúdeného podanej proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 29. apríla 2020, sp. zn. 1Pp/27/2020 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného S. D. z a m i e t a ,
pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 29.4.2020, sp. zn. 1Pp/27/2020, podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku v spojení s § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona zamietol návrh odsúdeného S. D. na jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, v ktorom si postupne vykonáva tresty odňatia slobody uložené mu trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 6T/75/2018 zo dňa 01.03.2019, právoplatným dňa 27.03.2019, vo výmere 1 (jeden) rok (pričom tento vykonal dňa 26.04.2020) a trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/30/2018 zo dňa 23.04.2018, právoplatným dňa 16.05.2018 v spojení s uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/30/2018 zo dňa 12.11.2019, právoplatným dňa 12.11.2019 vo výmere 6 (šesť) mesiacov, ktoré si aktuálne vykonáva v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení, teda včas, podal odsúdený S. D. sťažnosť, ktorú však bližšie do termínu konania neverejného zasadnutia krajského súdu písomne neodôvodnil.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti, ktorá mu bola spolu so spisom predložená dňa 28.05.2020, preskúmal na neverejnom zasadnutí dňa 04.06.2020 v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Okresný súd vykonal verejné zasadnutie v prítomnosti odsúdeného a postupoval v súlade so zákonom, keď návrh odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody ako nedôvodný zamietol. Správne zistil, že odsúdený nespĺňa zákonné podmienky pre podmienené prepustenie, keďže vzhľadom na okolnosti správne a podrobne uvedené okresným súdom v napadnutom uznesení (z nich negatívne hodnotenie z ústavu na výkon trestu, z ktorého vyplýva, že odsúdený stanovený program zaobchádzania neplní v časti vzťahy s vonkajším prostredím, v ostatných častiach ho plní len čiastočne, pričom aj v rámci pracovného zaradenia na pracovisku s dohľadom je potrebné niekedy ho usmerniť), nemožno teda dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život tak, ako to predpokladá ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák..

Z ustanovení § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Tr. zák. vyplýva, že predpokladom podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody u odsúdeného je súčasné splnenie troch podmienok a to, že odsúdený vykonal trest odňatia slobody v zodpovedajúcom rozsahu, že vo výkone trestu plnením svojich povinností

a svojim správaním preukázal polepšenie a že sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva. Z hodnotenia odsúdeného S. D. riaditeľom Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd, vyplýva záver, že odsúdený v podmienkach výkonu trestu a pod dohľadom je schopný plniť stanovené povinnosti a svojim správaním preukázať snahu po náprave a polepšenie a zároveň toto správanie podriadiť účelu podmiennečného prepustenia. Súčasne však z hodnotenia vyplýva aj záver, že odsúdený S. D. preukazuje iba čiastočné splnenie podmienok pre podmiennečné prepustenie, že resocializačná prognóza odsúdeného bola vyhodnotená ako menej priaznivá na základe stredného rizika sociálneho zlyhania z dôvodu opakovaného páchania trestnej činnosti, voči ktorej je čiastočne kritický s tendenciou vinu externalizovať, nadmernej konzumácie alkoholu, nízkej úrovne vzdelania, dlhova a dysfunkčného rodinného prostredia. Krajský súd zdôrazňuje, že zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu bol páchatel' automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby bez ohľadu na účel trestu, ale podmiennečné prepustenie je namieste len vtedy, keď vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy.

Ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák. vyjadruje totiž predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmiennečné prepustenie a musí pritom vyplývať aj zo zhodnotenia páchatel'ovho polepšenia, pričom očakávanie, že odsúdený po podmiennečnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení páchatel'ovej osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možností jeho nápravy a osobných pomerov s prihliadnutím aj na účel trestu, pričom bez významu nie je ani zistenie, ako bude verejnosť reagovať na predčasné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu, aké sú sociálne pomery odsúdeného a aké podmienky má vytvorené pre prechod do normálneho života na slobode. Správanie odsúdeného vo výkone trestu sa musí pritom hodnotiť v súvislosti s charakterovými vlastnosťami odsúdeného, s motívmi a spôsobom vykonania činu, pretože len za tohto predpokladu možno posúdiť, či odsúdený vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy, že sa už zbavil práve tých charakterových rysov a nesprávnych návykov, ktoré ho viedli ku spáchaniu trestnej činnosti alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin.

Okresný súd v posudzovanom prípade týmito hľadiskami sa dôsledne riadil, prihliadol na všetky okolnosti, ktoré majú význam pre rozhodnutie o tom, či sú splnené podmienky pre podmiennečné prepustenie odsúdeného, t.j. pre záver, že odsúdený plnením svojich povinností a správaním vo výkone trestu preukázal nielen polepšenie, ale že možno od neho aj dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a dospel preto k správne záveru.

Krajský súd záverom dodáva, že negatívny charakter má práve správanie a konanie odsúdeného na slobode. Z obsahu spisu je totiž zrejmé, že odsúdený S. D. opakovane páchal trestnú činnosť (trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky a trestný čin zanedbania povinnej výživy), keďže bol už 4-krát súdne trestaný. Je teda osobou so sklonom k páchaniu trestných činov a z pohľadu predchádzajúceho odsúdenia na podmiennečný trest, mal dostatok možností preukázať zmenu svojho správania a zvlášť za situácie, keď sa opakovane dopustil rovnakej trestnej činnosti - zanedbania povinnej výživy, avšak tieto možnosti nevyužil, keďže predchádzajúce odsúdenie nesplnilo u neho zákonom predpokladaný účel, jeho správanie práve na slobode je negatívne a jeho resocializačná prognóza z tohto hľadiska je preto menej priaznivá. Povaha odsúdeným spáchaných trestných činov a z nich vyplývajúce okolnosti charakterizujúce odsúdeného ako osobu so sklonom k ich páchaniu, tvoria u neho také skutočnosti, ktoré odôvodňujú záver o existencii príliš vysokého rizika jeho recidívy a z neho vyplývajúci záver, že u odsúdeného nebol ešte dosiahnutý taký stupeň jeho nápravy, že by sa zbavil práve tých charakterových vlastností a nesprávnych návykov, ktoré viedli ku spáchaniu trestných činov, za ktoré mu boli uložené teraz vykonávané tresty a nemožno preto dôvodne predpokladať, že aj na slobode povedie riadny život. Napadnuté uznesenie je preto vecne správne a v súlade so zákonom podrobne odôvodnené, preto krajský súd, keďže po preskúmaní dospel k rovnakému záveru ako okresný súd, na tieto vecne správne dôvody len poukazuje. Sťažnosť odsúdeného S. D. nepovažoval preto za dôvodnú, neakceptoval ju a na základe uvedených dôvodov ju podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.